

Wrocław dnia 6 lutego 2013

P. dyr. J. Kozłowski

URZĄD MIEJSKI WROCŁAWIA 50-151 Wrocław, ul. Kotlarska 41 Kancelaria Wydziału Podatków i Opłat	
Wpł.	11 LUT. 2013
L. dz.	64888/13
Podpis:	

k

Prezydent Miasta Wrocławia

Wydział Podatków i Opłat

ul. Kotlarska 41

50-151 Wrocław

Wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

Działając na podstawie przepisu art. 14j. §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U.2005.8.60 j.t. z późn. zm.), zwracamy się z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w opisanym niżej zakresie:

1. **Przepisy prawa podatkowego będące przedmiotem interpretacji:**

Art. 8 pkt 5 i 6 Ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. nr 95 poz. 613 z późn. zm.) w związku z art.54 ustawy z dnia 10 września 1999r kodeks karny skarbowy .(Dz.U.2007 nr 111 poz.765 z poz.zm.)

Z brzmienia art. 8 pkt 5 i 6 Ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. nr 95 poz. 613 z późn. zm.) wynika, że wykorzystywanie przez podatnika podatku rolnego przyczep lub naczep wyłącznie na działalność rolniczą skutkuje wyłączeniem tych przedmiotów z opodatkowania podatkiem od środków transportowych. Istotne znaczenie dla wyłączenia ma sam fakt wykorzystywania przyczepy lub naczepy tylko do działalności rolniczej przez podatnika podatku rolnego, bez względu czy działalność taką prowadzi właściciel przyczepy lub naczepy, czy też inny podmiot (użytkownik, dzierżyciel). Podatnikiem podatku rolnego wykorzystującym naczepy lub przyczepy do działalności rolniczej nie musi być podatnik podatku od środków transportowych - ich właściciel. (Grzegorz Dudar „Komentarz do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „Wydawnictwo ABC 2008)

Zapis wynikający z pkt 5 i 6 komentowanego artykułu odnosi się do przyczep i naczep "związanych z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego", a nie "stanowiących własność podatnika podatku rolnego i wykorzystywanych wyłącznie do prowadzenia działalności rolniczej. (Grzegorz Dudar „Komentarz do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „Wydawnictwo ABC 2008)

Stanowisko Wnioskodawcy w przedmiotowej kwestii kształtuje zarówno praktyka obrotu, jak i cechy samego stosunku cywilnoprawnego jakim jest umowa leasingu. Zdaniem Spółki ustawowe ukształtowanie obowiązku podatkowego w podatku od środków transportu w ten sposób, że spoczywa on wyłącznie na właścicielu tego środka transportu, z zastrzeżeniem wyjątku od podlegania temu podatkowi przyczep i naczep używanych wyłącznie do celów rolniczych, a więc ze względu na sposób używania, na który właściciel niebędący użytkownikiem tychże przyczep i naczep nie ma praktycznego wpływu, nie powinno prowadzić powstania po stronie Spółki odpowiedzialności karnoskarbowej.

Umowa leasingu to charakterystyczny stosunek cywilnoprawny. W dzisiejszym obrocie handlowym spełnia on niezwykle pożyteczną rolę – umożliwiając finansowanie przedsięwzięć gospodarczych, stwarza warunki do rozwoju gospodarstw rolniczych pozwalając na możliwość korzystania (a następnie nabycia) maszyn o dużej wartości rynkowej. Finansujący oddając do używania i pobierania pożytków określoną rzecz stawia pewne wymogi co do jej właściwego wykorzystania.

Nie jest jednak w stanie skontrolować w pełni tego, czy takie właściwie wykorzystanie ma miejsce w rzeczywistości. O ile korzystanie z maszyn przeznaczonych wyłącznie do działalności rolniczej nie stwarza sytuacji problematycznych, o tyle urządzenia o zastosowaniu szerszym niż jedynie działalność rolnicza mogą powodować trudności. Wprawdzie praktyka wskazuje na to, iż przyczepy, które oddawane są w leasing służą wyłącznie wykorzystaniu rolniczemu, to nie można wykluczyć sytuacji, w której zostaną one użyte do innych celów.

Spółka odbierając od Korzystających oświadczenia, z których treści wynika, iż używają oni stanowiących przedmioty leasingu naczep i przyczep wyłącznie w celach rolniczych, ma prawo pozostawać w dobrej wierze, co do ich prawdziwości, a jednocześnie zatem również w przekonaniu, że przedmioty leasingu nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od środków na podstawie art. 8 punkt 5) i 6) Ustawy. Przyjąć należy, iż zasadą jest wyłączenie z opodatkowania podatkiem od środków transportowych wszystkich przyczep i naczep wykorzystywanych do prowadzenia działalności rolniczej przez podatników podatku rolnego, nawet w sytuacji okazjonalnego wykorzystywania ich do innych celów. (Grzegorz Dudar „Komentarz do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „Wydawnictwo ABC 2008)

Trudno obarczać Wnioskodawcę (jak i każdy inny podmiot działający jako Leasingodawca) negatywnymi konsekwencjami zdarzeń polegających na składaniu przez jego kontrahentów fałszywych oświadczeń. Inicjatywa polegająca na złożeniu oświadczenia pochodzić będzie od samych Korzystających, którzy chcieć będą uniknąć „podwójnego” opodatkowania (podatkiem rolnym oraz podatkiem od środków transportu), gdyż przyczepy bądź naczepy wykorzystują wyłącznie do działalności rolniczej. Tym samym godzą się na przejęcie odpowiedzialności za konsekwencje innego niż rolnicze wykorzystania przedmiotu leasingu (przyczepy lub naczepy) w postaci naprawienia szkody wyrządzonej Spółce przez złożenie niezgodnego z prawdą oświadczenia, przez zwrócenie jej kosztów, jakie ta poniesie w związku z koniecznością zapłaty zaległego podatku z odsetkami.

Przeciwnie od opisanego powyżej stanowisko zdaniem Wnioskodawcy przeczyłoby racjonalności prawodawcy. Wpłynęłoby także negatywnie na praktykę obrotu prowadząc do: konieczności podwójnego opodatkowania Rolników korzystających z leasingu przyczep lub naczep, albo też do rezygnacji z zawierania umów leasingu na przyczepy i naczepy rolnicze przez firmy leasingowe (jako umowy niekorzystnej pod kątem ryzyka operacyjnego).

2. Przedstawienie stanu faktycznego:

... [dalej: **Spółka** lub **Wnioskodawca**] jest właścicielem naczep i przyczep o których mowa w zdaniu drugim art. 8 pkt 5 i 6 Ustawy. Uprawnionymi do korzystania z nich są między innymi klienci wnioskodawcy będący rolnikami, korzystający z przyczep i naczep na podstawie zawartych z Wnioskodawcą umów leasingu [dalej: **Korzystający** lub **Rolnicy**]. Jako że powołane przepisy ustawowe wyłączają obowiązek podatkowy w przypadku gdy przyczepa lub naczepa wykorzystywana jest wyłącznie w związku z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatników podatku rolnego, Spółka chcąc zapewnić należyte wykonanie obowiązków wynikających z prawa podatkowego i spełnić wymóg konieczny do nieopodatkowywania podatkiem od środków transportu, oddając w leasing wspomniane środki transportu Rolnikom deklarującym ich wykorzystywanie wyłącznie w związku z prowadzoną przez siebie działalnością rolniczą, zamierza odbierać od tychże Rolników oświadczenia o stosowej treści. W oświadczeniach tych Korzystający poświadczą będą, że są podatnikami podatku rolnego, a przyczepy i naczepy wykorzystują wyłącznie w związku z prowadzoną działalnością rolniczą. Oświadczenia zawierać będą ponadto zgody na pokrycie przez Rolników należności z tytułu podatku od środków transportu, w przypadku gdyby oddane w leasing przedmioty nie były wykorzystywane wyłącznie w deklarowany sposób. Wnioskodawca nie planuje stosowania środków kontrolnych mających umożliwić ustalenie wywiązywania się Rolników z treści złożonych oświadczeń.

3. Pytanie:

Czy w przypadku odebrania przez ... jako leasingodawcy oświadczeń od Korzystających, że przyczepy bądź naczepy wykorzystywane są wyłącznie do celów rolniczych Spółka jako ich właściciel –leasingodawca nie będzie zobowiązana do zapłaty podatku?

4. Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Spółki, o ile możliwe jest dochodzenie pokrycia na zasadzie regresu (dzięki odpowiedniemu ukształtowaniu zobowiązań umownych Korzystającego) ewentualnych należności podatkowych wynikających z niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania przedmiotu leasingu, o tyle „przerzucenie” odpowiedzialności karnej jest bez wątpienia niemożliwe, a Spółka nie powinna ponosić konsekwencji karnoskarbowych wynikających z niewłaściwych działań swoich klientów biorąc zwłaszcza pod uwagę cytowana zasada wyłączenia z opodatkowania podatkiem od środków transportowych wszystkich przyczep i naczep wykorzystywanych do prowadzenia działalności rolniczej przez podatników podatku rolnego, nawet w sytuacji okazjonalnego wykorzystywania ich do innych celów

5. Oświadczenie Wnioskodawcy

Działając na podstawie art. 14 b §4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.05.8.60 j.t. z późn. zm.) ordynacja podatkowa pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oświadczamy, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

(podpisy osób reprezentujących Wnioskodawcę)

W załączeniu:

- odpis z Krajowego Rejestru Sądowego dotyczący Wnioskodawcy
- dowód uiszczenia opłaty za złożenie wniosku

Wrocław, 23.04. 2013r

WPO-KP.300.2.2013.KD

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art.14j §1,art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r Ordynacja Podatkowa /Dz.U. z 3 lipca 2012r,poz.749 z póź.zm / w związku z art.1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991r o podatkach i opłatach lokalnych/Dz.U. z 2010r Nr 95, poz.613 z póź. zm./

organ podatkowy

uznaje stanowisko strony w przedstawionym stanie prawnym za nieprawidłowe stwierdzając ,że

- w przypadku odbierania przez ..... jako leasingodawcy oświadczeń od Korzystających (Rolników),że przyczepy bądź naczepy

wykorzystywane są wyłącznie do celów rolniczych, Spółka jako ich właściciel –leasingodawca będzie zobowiązana do zapłaty podatku od środków transportowych wraz z odsetkami, gdy okaże się, iż przyczepy bądź naczepy wyłączone z opodatkowania, nie są wykorzystywane wyłącznie do działalności rolniczej prowadzonej przez podatnika podatku rolnego.

UZASADNIENIE

W dniu 11 lutego 2013r do organu podatkowego wpłynął wniosek z siedzibą we Wrocławiu przy ul. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczących obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych w zakresie opodatkowania oddawanych w leasing przyczep i naczep, o których mowa w art.8 pkt 5 i pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r o podatkach i opłatach lokalnych/Dz.U. Nr 95 z 2010r, poz.613 z późn. zm./a więc przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, a także przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton i podlegających wyłączeniu z opodatkowania w przypadku spełnienia warunku określonego przez ustawodawcę w powyższym artykule a więc wykorzystywanych wyłącznie do działalności rolniczej prowadzonej przez podatnika podatku rolnego. Spółka wyczerpująco opisała stan faktyczny i zawarła własne stanowisko w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego. Złożyła również oświadczenie, iż elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie były przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Z opisu stanu faktycznego wynika, iż Spółka jest właścicielem naczep i przyczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton oraz przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton. Spółka zamierza oddawać w leasing ww

przyczepy i naczepy również rolnikom z przeznaczeniem na działalność rolniczą. Obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych ciąży na jego właścicielu, ale w przypadkach o których jest mowa w art.8 pkt 5 i pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych /Dz.U. z 2010r,Nr 95, poz.613 z póź. zm./ ustawodawca wyłącza spod opodatkowania niektóre przyczepy i naczepy po spełnieniu przez nie określonych w ustawie warunków. Przyczepy te i naczepy muszą posiadać łącznie z pojazdem silnikowym określoną przez ustawodawcę dopuszczalną masę całkowitą i muszą być związane wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego. Zdaniem Spółki ustawowe ukształtowanie obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych w ten sposób, że spoczywa on wyłącznie na właścicielu tego środka transportu, z zastrzeżeniem wyjątku od podlegania temu podatkowi przyczep i naczep używanych wyłącznie do celów rolniczych, a więc ze względu na sposób używania, na który właściciel niebędący użytkownikiem tychże przyczep i naczep nie ma praktycznego wpływu, nie powinno prowadzić do powstania po stronie Spółki odpowiedzialności karnej skarbowej.

Spółka chcąc zapewnić należyte wykonanie obowiązków wynikających z prawa podatkowego i spełnić wymóg konieczny do nieopodatkowywania podatkiem od środków transportowych, oddając w leasing ww środki transportu Rolnikom deklarującym ich wykorzystywanie wyłącznie w związku z prowadzoną przez siebie działalnością rolniczą, zamierza odbierać od tychże Rolników oświadczenia o stosownej treści. W oświadczeniach tych Korzystający poświadczają, że są podatnikami podatku rolnego a przyczepy i naczepy wykorzystują wyłącznie w związku z prowadzoną działalnością rolniczą. Spółka po opisaniu stanu faktycznego zadała następujące pytanie – *Czy w przypadku odbierania przez Rolników ww środków transportu jako leasingodawcy oświadczeń od Korzystających, że przyczepy bądź naczepy wykorzystywane są wyłącznie do celów rolniczych Spółka jako ich właściciel –leasingodawca nie będzie zobowiązana do zapłaty podatku?*

Spółka zaznaczyła również, iż jako leasingodawca nie planuje stosowania środków kontrolnych mających umożliwić ustalanie wywiązywania się Rolników z treści złożonych oświadczeń. Ponadto Spółka uważa, iż nie powinna ponosić konsekwencji karnych skarbowych wynikających z niewłaściwych działań swoich klientów.

Po rozpatrzeniu wniosku Prezydent Wrocławia zważył co następuje.

Obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych zgodnie z art.9 ust.1 u.p.o.l. z zastrzeżeniem ust.2 ciąży na osobach fizycznych i osobach prawnych będących właścicielami środków transportowych. To te podmioty zobowiązane są składać do dnia 15 lutego właściwemu organowi podatkowemu deklaracje na podatek od środków transportowych na dany rok podatkowy, sporządzone na formularzu wg ustalonego wzoru, a jeżeli obowiązek powstał po tym dniu – w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku. Natomiast w razie zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie lub wygaśnięcie obowiązku podatkowego lub zmianę miejsca zamieszkania lub siedziby – odpowiednio skorygować deklarację w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych okoliczności. Ponadto winny również(art.9 ust.6 pkt 3) wpłacać obliczony w deklaracji podatek od środków transportowych –bez wezwania na rachunek budżetu właściwej gminy.

Obowiązek ten wygasa wskutek zaistnienia następujących okoliczności :

a/ zbycia pojazdu (stosownie do art. 9 ust.3 u.p.o.l., w przypadku zmiany właściciela zarejestrowanego środka transportowego obowiązek podatkowy ciąży na poprzednim właścicielu jedynie do końca miesiąca, w którym nastąpiło przeniesienie własności),

b/ wyrejestrowania pojazdu (z końcem miesiąca, w którym środek transportowy został wyrejestrowany lub wydana została decyzja organu rejestrującego o czasowym wycofaniu tego pojazdu z ruchu/art.9 ust.5 u.p.o.l.).

Tak więc w przypadku niedopełnienia obowiązku podatkowego wszelkie sankcje z tego tytułu(dopóki obowiązek ten nie wygaśnie) ponosi właściciel środków transportowych, określony w art.9 ust.1 ww ustawy. To właściciel decyduje jaką stawką należy opodatkować posiadane przez siebie środki transportowe, ustala czy przysługuje im zwolnienie lub wyłączenie z opodatkowania. To on odpowiada za terminowe regulowanie podatku i to on ponosi odpowiedzialność karną skarbową.

Opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają pojazdy określone w art. 8 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W tymże artykule w pkt. 5 i pkt. 6 ustawodawca zawarł również wyłączenia z opodatkowania. I tak przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton i są zwią-

zane wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego (pkt 5) a także przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton i są związane wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego (pkt 6) są wyłączone z opodatkowania podatkiem od środków transportowych.

Należy podkreślić, że w przepisie tym jest mowa o podatniku podatku rolnego a nie podatniku podatku od środków transportowych. Oznacza to, iż ich prawnym właścicielem nie musi być podatnik podatku rolnego. Warunkiem wyłączenia jest jedynie fakt przeznaczenia przyczep i naczep wyłącznie do działalności rolniczej prowadzonej przez podatnika podatku rolnego. Jednak to właściciel środków transportowych składając deklarację na dany rok podatkowy winien równocześnie za każdym razem potwierdzać spełnienie ustawowych warunków pozwalających na wyłączenie ich z opodatkowania, poprzez złożenie oświadczenia w trybie art.180 §2 przed organem podatkowym. W oświadczeniu tym należy wskazać, które z posiadanych przez niego przyczep i naczep i w jakim okresie podlegają wyłączeniu z opodatkowania z uwagi na wykorzystywanie ich przez podatnika podatku rolnego wyłącznie do działalności rolniczej. Oświadczenie podatnika jest wystarczającym dowodem dla organu podatkowego, gdyż jest to wyłączenie ustawowe obowiązujące z mocy prawa.

Reasumując, to na podatniku podatku od środków transportowych ciąży odpowiedzialność za prawidłowe sporządzenie deklaracji podatkowej i terminowe uiszczenie podatku na rachunek budżetu właściwej gminy zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Jednak w przypadku wątpliwości odnośnie faktycznego wykorzystywania przyczep i naczep, organ podatkowy może przeprowadzić kontrolę podatkową lub wszcząć postępowanie wyjaśniające bądź podatkowe. Działania te pozwolą potwierdzić, czy użytkownik środka transportu jest podatnikiem podatku rolnego i posiada decyzję właściwego organu podatkowego ustalającą mu wymiar podatku rolnego na dany rok podatkowy/decyzja ustalająca wymiar podatku dotyczy osób fizycznych/ i czy złożył on oświadczenie o sposobie wykorzystywania tych przyczep i naczep zgodnie z oczekiwaniami ustawodawcy, czyli potwierdzające, iż służą one wyłącznie do działalności rolniczej prowadzonej przez podatnika podatku rolnego.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak wyżej.

Na mocy art.14k § 1 i § 2 ordynacji podatkowej zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

Na podstawie art.53 §1 i art.54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz.U. z 2012r, poz. 270 z późn. zm./ skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia w sprawie, za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia po uprzednim wezwaniu na piśmie organu podatkowego – w terminie 14 dni od doręczenia interpretacji do usunięcia naruszenia prawa/art.52 §3 cyt. ustawy/.

Z up. Prezydenta

Katarzyna Kłotyś
Eksplikator Wydziału Podatków i Opłat
-2-